

I vårt Kyrkslätt får ingen glömmas

Vår vision är ett Kyrkslätt, som består av nöjda kommuninvånare. Dessa bygger tillsammans upp en kommun, där såväl unga som äldre skall kunna känna sig trygga, vilja bo och äldras. Ingen skall lämnas ensam. Och detta är något vi alla måste jobba för, kommuninvånare och beslutsfattare tillsammans som en bred front. För en bättre morgondag.

Under senaste tid har flera tidningar skrivit artiklar om en ökande mental oro i samhället. Detta fenomen sker tyvärr vida omkring i Finland. Faktum är att väldet i skolan och antalet aggressiva barn allt från dagis har ökat. I synnerhet syns detta i årskurserna 7-9, där undersökningar kunnat påvisa att skolmobbingen blivit allt råre. Även myndigheterna är djupt oroad, i Polisens blogg 29.9.2020 skriver kriminalkommissarie Marko Forss mycket

informativt om polisens tillvägagångssätt vid skolmobbing. Det skildras vilka möjligheter polisen har att ingripa, samt hur dessa skiljer sig ifall den skyldige är äldre eller yngre än 15 år. Marko konstaterar, att i de flesta fall är ungdomsbrotslighet ett resultat av otänksamhet och oförstånd.

Varför har detta väld ökat; har coronan med sina nedstängningar och karantänerna påverkat det psykiska välmående i samhället? Är det frågan om att föräldrar inte har tid eller ork i dagens hektiska värld med uppsägningar och arbetslöshet? Är det frågan om daghems- och skolpersonalens resurser och ork som skulle behöva stödas? Ger sig barns och ungdomars frustration utlopp i oroligheter och våld? Har världen ändrats, har skolorna ändrats? Är pengarna slut i den kommunala ekonomin?

Svaret finns i varje av

ovannämnda punkter. Därfor ser vi med stor oro på de kommande kommunala inbesparningarna, som det skall beslutas om under kommande månader. Dessa kommer också att röra barn och ungdomar samt den personal i Kyrkslätt kommun som arbetar med dessa. Läget ter sig alltmer katotiskt; kommer detta att vara en ekvation som inte går ihop? Så far det absolut inte bli, vi vill inte ha en situation där det för värddadshavare blir svårare att få hjälp och barnen bollas runt utan att någon instans egentligen följer upp ärendet. Vi vill inte ha utbränd daghems- och skolpersonal. Vi vill inte ha okat väld i samhället, utan vettiga resurser för att motarbeta detta.

Undersökningar visar att stödpersonernas antal i våra skolor har minskat. Vi anser att man i kommunerna skulle behöva satsa

mera på dagvård och skola, och inte skrära ned dessa alltför mycket. Ett faktum är t.ex. den assisterande personalens löner är mycket små, vilket kunde lösas om kommunerna vore villiga att satsa extra resurser på dem. Elevvårdspersonalen borde ha möjlighet att jobba nära barnen och samarbeta med barnskyddet borde göras smidigare och uppföljas bättre. Barnen borde ges samma chans som föräldrarna fått.

Svåra frågor kommer snart att avgöras. Gemensamma satsningar på en trygg framtid i en barnvänlig kommun behövs. Ekonomiskt kloka och långsiktiga beslut bör göras. Ingen får glömmas!

TONY BJÖRK, KERSTIN GRÖNQVIST OCH KIM LILJEQUIST
SFP

Kirkkonummella ketään ei sovi unohtaa

Visionime on Kirkkonummi, jossa asuu tytyväisiä kuntalaisia. He rakentavat yhdessä kunnan, jossa seka nuoret että vanhat haluvat asua ja ikääntyä turvalisessa ympäristössä. Ketään ei jätetä. Tämän eteen meidän kaikkien pitää laajalla rintamalla tehdä töitä, niin kuntalaisten kuin päättäjienkin. Paremman huomisen puolesta.

Viime aikoina moni lehti on julkaissut artikkeleita kasvavasta henkisestä levottomuudesta yhteiskunnassamme. Tämä ilmio koskee koko Suomea. Tosiasia on, että kouluväkitila, sekä aggressiivisten lasten määrä on kasvanut, varhaiskasvatuksesta alkaen. Erityisesti tämä koskee koululuokka 7-9, jossa moni tutkimus näyttää koulukiusaamisen raaistuneen. Myös viranomaiset ovat huolissaan.

Poliisin blogissa rikoskomisario Marko Forss kirjoittaa 29.9.2020 hyvin informatiivisesti polisin menettelytavoista koulukiusaamisen osalta. Tässä kerrotaan, millaisia mahdollisuuksia poliisilla on puuttua asiaan, riippuen siitä onko tekijä alle, tai yli 15 vuotta vanha. Marko toteaa, että monesti nuorisorikollisuuden syy on ajattelematto muudessa tai ymmärtämätömyydessä.

Miksi tämä väkivalta on kasvanut; ovatko koronan takia tehdyt sulkemiset ja karanteenit vaikuttaneet henkiseen hyvinvointiin yhteiskunnassamme? Elkö vanhemmillä ole riittävästi aikaa ja jaksamista nykyään hektisessä arjessa, jossa kasva määrä irtisanomisia ja työttömyyttä ja läsnä? Tarvitseeko päiväkoti- ja kouluhenkilöstö lisää resurseja ja tukea? Johtaa lasten ja nuorten turhautuminen levottomuuksiin ja väkivaltaan? Onko maailma muuttunut, ovatko koulut muuttuneet? Ovatko kunnalliset rahat loppu?

Vastaus löytyy kaikista näistä. Siksi katsomme huolestuneena tulevia kunnallisia taloudellisia leikkaustoi-

menpiteitä, joista päätetään lähiukuaisien aikana. Nämä koskevat myös lapsia ja nuoria sekä Kirkkonummen varhaiskasvatukseen ja koulujen henkilökuntaan.

Tilanne muuttuu yhä kaoottisemmaksi. Tuleeko tämä olemaan ratkaisematon yhtälö? Näin ei saisi missään nimessä taapautua. Emme saa joutua tilanteeseen, jossa huoltajien avunsaanti muuttu entistä vaikeammaksi ja lasten asioita ei seurata loppu asti.

Emme halua, että päävätötien ja koulujen henkilöstö uupuu. Emme halua kasvavaa väkivaltaa yhteiskuntaamme, vaan järkevä resurssieasiaiden ratkaisemiseksi.

Tutkimusten perusteella koulujen avustavan henkilöstön määrä on pienentynyt.

Mielestämme kunnissa pitää panostaa enemmän päävähöitoon ja kouluun; näistä toimintoista ei saisi

leikata liikaa. Kylmä faktation, että avustavan henkilöstön palkat ovat hyvin pieniä. Ratkaisuna kunnat voisivat panostaa lisäresurseja tähän. Oppilashuollon työntekijöillä pitää olla mahdollisuus tehdä työnsä lähellä lapsia. Yhteistyö lastensuojeleun kanssa pitää tehdä joustavammaksi ja seuranta parantaa. Lapsille pitäisi antaa sama mahdollisuus, kuin heidän vanhemmilleen annettiin.

Monesta vaikeasta ky-

symyksestä päätetään piian. Kuntamme tarvitsee yhteisiä panostuksia lapsiystävällisen ja turvallisen tulevaisuuden puolesta. Taloudellisesti pitää tehdä järkeviä ja pitkäjänteisiä päätoksia. Ketään ei saa unohtaa!

TONY BJÖRK, KERSTIN GRÖNQVIST JA KIM LILJEQUIST
RKP